

paa enkelte Punkter maaske brugte lidt for stærke Udtryk. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at jeg fandt en Trøst i, at der i Stedet for Dvølsesskoler var sat Børneskoler. Nej, jeg holdt mig nede i langt douceere Talemaader, jeg sagde, at det var ikke alene en formel Forandring, men at man ogsaa vilde have lagt ind deri den Tante, at det ikke alene skulde være en Skole til Dvølse, men at det skulde være en Skole, der rummede Børn, som der skulde tages Hensyn til. Det var jo ikke at søge Trøst; men det var at tage det paa en lanat jævneres Vis. — Saa har jeg allerede udtalt mig om — og det tror jeg, at det ærede Medlem vil give mig Ret i ved nærmere Eftertanke — at det er langt fra ene og alene de unge, som give Børnene i Skolerne ved Seminarierne Undervisning. Nej, det er kun for den mindre Del Eleverne, som gøre det; det er for største Deelen Lærerne ved selve Kommuneskolen eller f. Eks., hvor det er en Religionslærer, ved Seminariet; men for en Del saa naturligvis de unge, naar de efter Læreren Mening ere tilstrækkelig modne dertil, ogsaa Lov til at tale med Børnene om Religion. — Saa gjorde det ærede Medlem sig skyldig i en stærk Overdrivelse; det var ikke Ukyndighed; det var hans Huskomfelse, der slog fejl i det Øjeblik. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde intet Kendskab eller intet synderligt Kendskab til Religionsundervisningen, som den drives i Almueskolerne; det var saaledes, at der ca. 2 Timer om Dagen drives Lærebogsundervisning. Det vil da altsaa blive 12 Timer om Ugen. Jeg vil dertil bemærke, at i de 3 Dage, da de smaa Børn, den saataldte lille Klasse, er i Skole, bliver der slet ikke undervist i Lærebog; der gaa altsaa de 6 Timer fra. De andre Børn have kun en Time Religion om Dagen, det bliver 3 Timer om Ugen. De 12 Timer ere altsaa nu reducerede til 3, og der er mange Skoler — det ærede Medlem maa tro mig paa mit Ord; jeg er kendt med ikke saa ganske saa egne — hvor kun den ene af disse 3 ugentlige Timer benyttes til dogmatisk Undervisning, medens de to andre altid benyttes til Undervisning i Bibelhistorie; og i en stor Del Skoler bruges de alle tre til Bibelhistorieundervisning. Og det have Lærerne Ret til. Kultusministeriet har i Skrivelse af 9de April 1887 officielt udtalt, at Lærerne til Grund for deres Undervisning kunne lægge enten Bibelhistorien eller Lærebogen efter eget Ønske, og det har Ministeriet udtalt i Anledning af, at der var Strid oppe mellem en Lærer og Tilhøret. Den Gang svarede Ministeriet, at det ganske vist ikke kunde billige alt, hvad

Læreren havde gjort; men Læreren maatte have Ret til at lægge til Grund for sin Religionsundervisning enten Lærebogen eller Bibelhistorien. Og naar man ved det, og man ved det, som jeg tror at vide, at mange Lærere have benyttet denne Tilladelse, saa ser det ikke saa strækkeligt ud i Almueskolerne, som det blev antydet af det ærede Medlem. Jeg tror ikke, at vi i denne Sag maa komme op til det, som paa en eller anden Maade ligner Overdrivelse, selv om denne Overdrivelse kommer frem af meget ædle Bøvegrunde; men vi skulle holde os til det, som er fuldstændig klart og tydelig bevist. Saa tror jeg, at man ogsaa kommer til, at man indrømmer Lærerne og Seminarieforsøgerne eller den, der har Overtilløst, Retten til at bestemme, hvorledes Religionsundervisningen skal drives i Børneskolerne ved Seminarierne, og saa vil man slet ikke erfare, at det bliver en aandløs dogmatisk Terpen med Eleverne; men man vil erfare, at det bliver en bibelhistorisk Undervisning, hvor man maaske ogsaa strejfer ind paa Dogmatikken; jeg gad som sagt vide, hvorledes det kan undgaaes.

R. Nielsen: Jeg havde næsten tænkt at frasalde Ordet og skal kun gøre en kort Bemærkning i Anledning af, at den ærede Ordfører udtalte sig om Folk, der have noget tilovers for egne og andres Børn, og jeg vil sige til: Folk, der have nogen Forstand paa det, her er Tale om. For saadanne Folk maa — hvis jeg, rigtignok anvendt paa en anden Maade, maa bruge et Udtryk, der for et Øjeblik siden blev brugt af den ærede Ordfører — den ærede Ordførers Foredrag være noget af det modbydeligste og forargeligste, man kan høre om denne Sag, og det vidner ikke om noget Kendskab til den.

Formanden (Høgshro): Folketingsmanden for Listed, Amts 4de Valgkreds har Ordet.

C. Ravn: Jeg frasalder Ordet.

Da ikke flere begærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

1) Endringsforslag under Nr. 1 til § 1 af Clausager, H. Holm, Højmark, N. F. Jensen, P. Jørgensen, Dusen og A. Thomsen:

Til sidste Stykke føjes:

„Dog kunne Seminariets Elever kun som Tilhørere overvære den dogmatiske Del af Børneskolens Religionsundervisning“